

Szabadságszeret? kurucok hazája

2023 december 07. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Megküzdöttünk és megküzdünk a labancokkal, a moszkovitákkal, a brüsszelitákkal... - Huth Gergely zsenilis írása!

„Ez az Árpád-házi szentek, Hunyadi János és Hadik András, a kurucok, a Nemecek Ernő és Dugovics Tituszok, a Horváth Jánosok, Wittner Máriaék és a pesti srácok hazája” – mondta Kövér László, a Fidesz alapító tagja és választmányi elnöke a nagyobbik kormánypárt novemberi kongresszusán.

Szavaiban benne van minden, amit a magyarokról tudni kell: tevékeny, magabíró, állhatatos, harcos nép vagyunk, és szeretjük, ha a mindennapjainkat önállóan élhetjük.

Ezért is gyűlöljük az elnyomást és a külső kényszert. Megküzdöttünk és küzdünk a labancokkal, a moszkovitákkal, a brüsszelitákkal, és megvetjük ezek kiszolgálóit, a kollaboránsokat és hazaárulókat.

Egyszerűen a magyar nép nem birkatermeszt, miként ezt miniszterelnökünk is számtalanszor kifejtette, szabadságharcos lelkiületünket a legfontosabb magyar fundamentumként azonosítva be. Így mi, az öntudatos, a hétköznapi életben is szókimondó és szabadságszerető magyarok kevésbé vagyunk alkalmasak futószalagmunkákra, nem szeretünk bevarrt szájjal robotolni a multiknál, inkább vállalkozunk, kisgazdaságot vagy kisipart viszünk, hiszünk a magántulajdonban, a saját házban, az összetartó családban. A négy kereket is inkább tudjuk a sajátunknak, mint hogy valami kölcsönzött villanyrolleren vagy applikáción lefoglalt mopedautó volánja mögé préselődve nevetessük ki magunkat.

Ezért is tartom fontosnak, hogy felhívjam a figyelmet adó- és közgazdasági rendszerünk egy nagyon fájó és gyors orvoslásra szoruló fogyatékoságára. A kisadózó vállalkozások tételes adójának (kata) tavalyi kivezetése óta ugyanis sokan nem találnak magukra az országban. A tarthatatlan és visszaélésekre lehetőség teremtő adókonstrukció valóban megérett a likvidálásra, de azóta is észszerű megoldás nélkül maradt egy fontos réteg, amely a közgazdászok és gazdaságpolitikusok szemében talán csak adóminimalizáló mikroállalkozók képében tűnik fel, de valójában ez a tipikusan magyar, kuruc és székely vérű, dacos embertípus, mely a saját egzisztenciális és családi védőbástyája oltalmában törekszik előre, s mely, bár keveset fizet, de keveset is kér és sokat ad, nos ez a típus az új rüzek új jeje, a nemzeti szuverenitásunk és az örökké feltámadó magyar élet megtestesítője. A nemzeti, polgári-patrióta oldal klasszikus szavazója, a kitartó és konok ellenálló, mely mentalitás révén nemzet maradt a nép a bolsevik diktatúra és a rendszerváltoztatás utáni posztbolsevik visszatérések időszakában is.

A 2006-os Kossuth tér népe ez, melynek köszönhetően a nemzeti kormányzás végül hatalomra jutott, és azóta is stabil, erős társadalmi felhatalmazással, stratégiai nyugalomban végezheti munkáját a világpolitika viharai közepette is.

Persze nem a rózsaszín párdúcnak öltözött biciklis-motoros futárforradalmárok védelmében írok, akik tavaly nyáron bőszen köpködtek a rendőroket, és sok vidám percet okoztak nekünk a karmelita falai alá szervezett Monty Python-émlékversenyekkel.

Ők csak a multinacionális hiénacégek eszközei voltak, hiszen az évek során elfajzott, havi hatszázezer forint bevétel után is csak ötvenezret adózó katarrendszer nyertesei nem az elvárt nettó szerint kifizetett futárok és droidok voltak, hanem azok a piacainkra betörők, de semmiféle beruházást és értéket nem teremtő cégek, amelyek így szinte adómentesen jutottak munkaerőhöz. A háborús gazdasági válság idején ezt az amúgy is igazságtalan és piactorzító engedményt nem tarthatta fenn a kormány, viszont azóta bebizonyosodott: a változtatás hevében a lavór vízzel együtt a gyermek is kicsusszant.

Lássuk konkrétan, mit tehetnek ma a volt a katások! Egyfelől – nem fontossági sorrendben – ott vannak a mivészek és az újságírók. Nekünk a szánk lapos, mert a szellemi munkát végzőknek a kormány méltányos konstrukciót teremtett: ez évtől elengedték az egyszerősített közteherviselési hozzájárulás munkáltatóra eső részét, így a munkabérünknek a nem hagyományosan adózó, azaz legalább a minimálbért kitevő része fölött a korábbi mintegy 35 helyett csak húsz százalék adót kell fizetnünk.

A volt katásoknak általában véve is csalogató a munka világa, azaz a kényszervállalkozói lét feladása. Az Orbán-kormányzás nagy vívmányaként eleve nagyságrendekkel mérsékelte az „élő munka” adóját, hiszen a liberálbolsevik időkben már az alsó középréteg is a magasabb adókulcsok alá esett, így az ország nagyobb része fizetése egy részét feketén, zsebbe vagy nyakatekert módon leköltsegtelt juttatások formájában kapta. Ráadásként a nemzeti kormány az adócsökkentést a családi és más adókedvezmények széles rendszerével fejtette meg. A

társadalom legnehezebb sorsú rétegeit, „az alsó két decilist” pedig az ország történetében sosem látott, er?s szociális háló védi az ellehetetlenülést?!. Mindeközben a teljes lakosságot óvja a lecsúszástól a méltányos áron befagyasztott rezsiköltség, a megfizethet? és általános társadalombiztosítás, a lakás- és kisvállalkozói hitelek kamatstopja vagy az árstoprendszer – a mai nehéz id?kben is. Azt sem lehet eléggé hangsúlyozni, hogy az Orbán Viktor által még 2010-ben megígért, majd valóra váltott egymillió új munkahely programja válságállónak bizonyul, hiszen a háborús és szankciós megrázkódtatások ellenére sem n? a munkanélküliség: aki akar, ha szerény bérért is, de talál munkahelyet Magyarországon.

Itt érünk vissza a kurucokhoz, azokhoz, akiknek mégsem vonzó, hogy váltógombot fröccsöntsenek a japánoknak, vagy dél-koreaiak vezénylete alatt üssék az ólmot, míg akkumulátor nem lesz bel?le. Akik szeretnének megmaradni a magyar élet önfenntartó, egymásnak szolgáltató és termel?, portékáját, munkáját bizalmi alapon, saját kapcsolatai révén vagy kispiacon értékesít? világában.

A klasszikus értelemben vett kigazdák kiújult problémái külön cikket érnek meg, ezért maradjunk most a többi egyéni és mikrovállalkozónál, azoknál, akiknek az eleve rosszul elnevezett „vállalkozói” formára számlás magánszemélyként, a létfenntartás eszközeként van szükségük. ?k sosem fogják tudni kitermelni a munkabér összes, még mindig ötven százalék fölötti terhét, a praktikus kisvállalati egyszer?sített adó, azaz a kiva is elérhetetlen számukra. Így újra adócsalásra és feketézésre vagy az ?rületbe kényszerülnek.

Az utóbbin, az ?rületen az átalányadózást értem, mely els?re kecsegtet?nek t?nik, de az adminisztrációja nemhogy egy söralátét, de a békemenet „Nem leszünk gyarmat!” óriásmolinóján sem férne el.

Ilyen rendszert kizárólag minisztériumok sötét szobáiban ül? csinovnyikok képesek kitalálni. Az elektronikus áramkörök elmélete terén tett rövid edukációs kalandjaim során találkoztam olyan képlettel, ami nem fért el egy oldalon. Nos, az átalányadó rendje hasonló. Bizonyos szakmák (a minimálbéren felüli részre) húsz, mások negyven százalékkal adóznak benne, de elég egy apró hiba, és az ember a legmagasabb kategóriába csúszik, visszamen?leg. Egy fényképész például húsz, egy operat?r érthetetlen módon már negyven százalék átalányadót fizet, de ha az esküv?i fotós csak egyszer is videózni merne, akkor visszamen?leg az összes adója negyven százalékra n?! Egyszóval szánalmas az egész.

Nagy lelkesedéssel fogadtuk a Fidesz–KDNP 2010 el?tti programját, majd az új kormány legels?, 2010-es intézkedéscsomagját, amely korántsem csak a pálinkaf?zés és disznóvágás szabadságáról, hanem a törekv? polgár szabadon bocsátásáról szólt.

Nem juthatunk ismét oda, hogy fináncok túrják fel a szénaboglyát egy demizson rejtett pálinkáért vagy helikopteres pribékek vadásszanak napszámosokra a sz?l?k fölött, mint azt Gyurcsányék Villányban megtették. Lépni kell, és még nem kés? az amúgy is meglév? kedvezmények kusza rendszerét egy új, egyszer? és söralátétben valóban bevallható adónembe önteni. Már csak azért is, hogy a nemzeti kormányzás iránt elkötelezett, kuruc-Magyarország tovább élhesse 13 éve visszanyert, önálló életét.

Borítókép: Kövér László, az Országgy?lés elnöke a Fidesz-kongresszuson (Fotó: Tekn?s Miklós)

Huth Gergely - www.magyarnemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló